

Z półek księgarskich

Nakładem Klubu Teledetekcji Środowiska Polskiego Towarzystwa Geograficznego ukazała się książka Jana R. Olędzkiego pt. „Regiony fotomorficzne Polski”. Po raz pierwszy terminu „obszar fotomorficzny” użył D. Mac Phail (1971). Stwierdził, że jest to jednostka

przestrzenna, do której odnieść można informacje na temat charakteru terenów rolniczo-wiejskich. Takie obszary fotomorficzne mogą być przedmiotem kartowania geograficznego. Rozwój techniki satelitarnej umożliwia dzisiaj wyko-

nanie tego typu badań nawet dla niewielkich obszarów Ziemi. W książce autor przedstawia szczegółowo charakterystykę regionów fotomorficznych w naszym kraju. Pozycja przeznaczona jest dla specjalistów z zakresu teledetekcji.

Wydawnictwo Naukowe PWN wydało ostatnio kilka pozycji z zakresu badania i ochrony gruntów.

■ „Grunty organiczne i laboratoryjne metody ich badania” autorstwa Elżbiety Myślińskiej. W podręczniku przedstawiono

główne typy gruntów organicznych, warunki ich występowania i własności. Grunty tego typu (mady, gytie, torfy) charakteryzujące się m.in. słabą nośnością, z uwagi na ekspansję budownictwa stają się coraz częściej terenami inwestycyjnymi. Zagospodarowanie tych obszarów dotyczy przede wszystkim bu-

downictwa drogowego i budowni melioracyjnych. Aby we właściwy sposób posadzić na tych terenach budowle inżynierskie, potrzebna jest o nich wiedza, a pozycja ta umożliwia jej zdobycie. Książka „Laboratoryjne badania gruntów”, tej samej autorki, poświęcona jest badaniom laboratoryjnym z dziedziny gruntoznawstwa. Podręcznik podzielono na trzy części, w których omówiono: klasyfikację, badania składu chemicznego i mineralnego oraz przykłady właściwości inżyniersko-geologicznych wybranych typów gruntów. Krok po kroku opisane zostały sposoby pomiaru m.in. gęstości, porowatości czy też wytrzymałości gruntów.

■ „Ochrona środowiska glebowego” Piotra Kowalika przeznaczona jest dla studentów i pracowników wyższych uczelni na kierunku inżynieria środowiska oraz dla zainteresowanych tematyką ochrony i kształtowania środowiska. Zawiera m.in. informacje nt.: zanieczyszczeń chemicznych i przemysłowych wód podziemnych, roślinności i żywności oraz zasad działania oczyszczalni glebowo-roślinnych. Autor przytoczył również aktualny stan prawny dotyczący problematyki ochrony gleb.

■ „Gruntoznawstwo inżynierskie” Stanisława Pisarczyka – podręcznik dla studentów wydziałów budownictwa i inżynierii środowiska politechnik, wydziałów technicznych akademii rolniczych, wydziałów geologii oraz inżynierów zajmujących się projektowaniem obiektów budowlanych. Przedstawiono tu m.in. procesy geologiczne kształtujące budowę skał, klasyfikację gruntów budowlanych, problematykę występowania wód gruntowych,

rozkład naprężeń w gruncie itp. Omówiono także zagadnienia z zakresu fundamentowania oraz nowoczesne sposoby wzmacniania podłoża gruntowego.

Wkońcu listopada dotarł do naszej redakcji drugi tom prac Komisji Geoinformatyki ukazujących się pod nazwą „Geoinformatica Polonica”. Wydawany przez Polską Akademię Umiejętności w Krakowie periodyk przynosi tym razem sześć prac poruszających dość różnicowaną problematykę. Można przeczytać m.in. o standaryzacji projektów SIP (W. Pachelski), zagrożeniu tąpnięciami w kopalniach podziemnych (B. Cianciara), zastosowaniu metod komputerowej analizy obrazów do pomiarów petrograficznych (W. Młynarczuk), jak również o geostatycznym rozkładzie zawartości metali ciężkich w gruncie (B. Namysłowska-Wilczyńska, A. Wilczyński). Wydawnictwo przeznaczone jest dla wszystkich zainteresowanych zastosowaniem geoinformatyki w szerokim spektrum nauk o Ziemi.

Na marginesie prezentowanych pozycji uwaga. Książkę „Regiony fotomorficzne Polski” wydano w nakładzie

250 egzemplarzy przy wsparciu finansowym Komitetu Badań Naukowych. Pozostałe pozycje (z wyjątkiem „Laboratoryjnych badań gruntów”) ukazały się w nieco większych nakładach, ale podobnie jak pierwsza z nich były dotowane przez MEN lub KBN. 72-stronicową Geoinformaticę, mimo iż materiał do druku złożono w grudniu 2000 r. (!), wydrukowano dopiero pół roku

później. Signum temporis.

oprac. red.

